

[Ivar Hansen]

Det forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et skattelovråd, som her fremsættes, synes jeg er en udmærket anledning til at slå fast, at vi fra venstre er enige i, at vores indkomstskattesystem efterhånden virker forældet og har en række klart skadelige virkninger i sin nuværende form. Det er blevet en labyrint, og der er jo igennem årene sat lap på lap, som oftest har gjort tingene endnu mere indviklede.

Men i alle bestræbelserne på at forenkle tingene, gøre indkomstskattesystemet mere retfærdigt, og hvad der ellers er sagt fra den socialdemokratiske ordførers side og også fra ministerens side, er der nok et forhold, man ikke skal glemme. Det er, at en af de store vanskeligheder ved at rette op på systemet jo er, at indkomstskattetrykket efterhånden er blevet alt for voldsomt, alt for stort, og at der i realiteten ikke er tilstrækkelig vilje, ej heller fra regeringens side, til at føre en økonomisk politik, som kan føre frem til en nedsættelse af indkomstskatterne. Så ville en forenkling jo være langt lettere at gennemføre. Der er altså et klart behov for en forenkling af indkomstskattesystemet, og det vil vi gerne støtte.

Der er i øvrigt også et klart behov for at sikre en mere rimelig behandling af borgerne i forhold til skattemyndighederne. Klageadgangen er for langsommelig. Det er i realiteten sådan, at det oftest kan vare flere år, før der er fastlagt en egentlig praksis i forbindelse med en lang række principielle skatteregler i ligningsmæssig henseende, og det er selvfølgelig uacceptabelt. Jeg synes også, det bør siges, at mange utvivlsomt føler en art afmagt over for skattemyndighederne og føler, at det i realiteten er håbløst at gennemføre en klagesag for at opnå en bedre og mere retfærdig behandling i det enkelte tilfælde.

Nu har vi jo, som det allerede er sagt fra ministerens side, og har haft en række råd og kommissioner i gang i årenes løb, alle med det formål at finde frem til et mere forenklet skattesystem, set ud fra en række synsvinkler. Derfor bør det selvfølgelig siges i denne sammenhæng, at et skattelovråd i hvert fald ikke skal være en sovepude og et argument for en minister til at skyde forslag til reformer ud i fremtiden, indtil man har hørt, hvad dette skattelovråd måtte tro og mene.

Det, der er behov for, er nok i første række politiske direktiver. Vi har jo viden nok,

vi har stakke af rapporter om, hvordan man kunne gøre tingene bedre og anderledes. Det, der er behov for, er en række politiske direktiver, politisk vilje til forenkling og til nedsættelse af indkomstskattetrykket og måske ikke så meget flere råd og kommissioner.

Vel, vi vil alligevel godt være med til at se positivt på forslaget i udvalget, og vi vil gerne være med til at se på, om det er muligt at få et skattelovråd til at virke på det rigtige grundlag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan ikke lade være at bemærke i anledning af, at en tidligere minister lige sagde noget om, at den nuværende regering ikke fører en politik, der øjensynligt medfører lavere skatter, at det må den forrige taler jo nok vide et og andet om. Den regering, som han hidtil for nylig var medlem af, forøgede skatteudskrivningen temmelig betydeligt under ledelse af venstres skatteminister, hr. Anders Andersen, og den nuværende socialdemokratiske regering er vel ikke bedre end fællesregeringen af venstre og socialdemokrater.

Det forslag, vi har til forhandling her, om nedsættelse af et skattelovråd er egentlig i flere henseender tiltalende. Jeg vil godt overveje, om det ikke ville være nyttigt at få et sådant skattelovråd. Ministeren sagde, at man fra regeringens side var indstillet på at ville indkalde til konferencer og drøftelser med sagkyndige. Når man er det, så er der jo ikke langt til en slags skattelovråd.

Men hvis man gør det, som de konservative har foreslået, nemlig at nedsætte et bredt sammensat råd, så tror jeg, at man er inde på en forkert vej. Problemet ved at lave et skattelovråd bliver nok at finde de rette sagkyndige. Vi har jo et retsplejeråd, og vi har et straffelovråd. Karakteristisk for dem er, at det er en professor, der er formand for dem. Det kunne vi jo også godt finde, når det gælder et skattelovråd. Men det kniber straks, når vi så skal ud og spørge, hvem der i øvrigt skal være medlem, for det, vi må kræve af medlemmerne af et sådant råd, er jo, at de er absolut uafhængige af interesser, at de er optaget af at se problemerne fra samfundets side.

Jeg vil da godt i skatte- og afgiftsudvalget, hvor forslaget jo nok ender, have, at vi alvor-